

Maade, hvorpaa de have fyldestgjort deres Stilling under de hidtilværende Forhold, saaa troer jeg ikke, det var heldigt, om man satte ialfald Mange af dem over i den nye Borgervæbning, og at denne, hvis den fik baade en stor Mængde Menige og en stor Mængde Officerer over fra Borgervæbningen, fra første Færd af vilde blive bragt i en Stikfelse, som vilde gjøre det vanskeligt at gennemføre den radicale Omorganisaton, som man har tilfigtet. Seg tilkaader altsaa, at Forslaget fremmes i dens nuværende Stikfelse, og jeg vil ogsaa sige, at jeg for mit Bestemmende ikke finder, at man bør gaae ind paa de af tvende ærede Medlemmer omtalte Forandringer ved § 3. Det er ganske vist, at den Bestemmelse om, at Væbningen i Krigstid ikke uden Nødvendighed kan benyttes anderledes end til Foretagender, der sigte til Kjöbenhavns og de den beslyttende Fæstningsværkers og Søforters Forsvar, i Virkeligheden ikke faaer saa overdreven Meget at sige; men det er imidlertid — kan man gjerne sige — en Beroligelse, og har da ogsaa Noget at sige; thi det vil jo føre til, at man ikke udenvidere kan sende den over til andre Landsdele, naar man har andre Afdelinger, som kunne sendes bort. At der skulde kunne være Tvivl om, hvem det er, der skal afgjøre, om denne Nødvendighed er tilstede, kan jeg paa ingen Maade indsee; der kan fornuftigvis ingen Tvivl være om, at det er Krigsbestyrelsen, som ene vil have Afgjørelsen, og som i hvert Fald vil tage Bestemmelsen i det afgjørende Dieblif. Det kan man være rolig for. Væbningen skal jo undergives Krigsbestyrelsen paa samme Maade som Hærens øvrige Forstærkningsafdelinger, men med en vis Indskrænkning; der skal tages et vist Hensyn ligeoverfor den, men det er Krigsbestyrelsen, der skal tage det. — Naar det ærede Medlem for Bette Amts 2den Valgfreds (Berg) saa stærkt yttrede sig derimod og sagde, at der her begyndte en Ulighed, og at der derved ligesom skabtes mindre Kredse i Landet, der hver forsvarede sig selv, saa er der Noget, som ikke her maa oversees. Her er nemlig Tale om et Plus, udover Hærens almindelige Styrke; her er ikke Tale om at

borttage en Deel af den almindelige Hærstyrke, der blot skal tjene til at forsvare Kjöbenhavn; her er Tale om udenfor Hærens og udenfor de Forpligtelser, som den paalægger, at skaffe et yderligere Forsvar, om hvilket man siger: Det skal fortrinsvits forsvare dette Punkt, som altid vil kræve et stærkt Forsvar. Af Enkeltbederne i Lovforslaget skal jeg ikke gaae ind paa mange. Seg vil blot med Hensyn til § 11 sige, om jeg end fuldkommen anerkender, at man ikke kan lade Staten overtage hele Beskæftningen af Corpsen, især naar man indretter Uniformerne saaledes, at de som i Motiverne anført — ogsaa kunne bruges udenfor Tjenesten, i hvilket Tilfælde det jo ikke er Staten alene, som kommer til at drage Nytte af Uniformerne, saalænder jeg dog, at man noget kunde forøge denne Beskæftnings Godtgjørelse, som her er foreslaaet, og som kun vil være $\frac{2}{3}$ af hvad Uniformeringen vil koste. — Seg har nogen Tvivl om, hvorvidt den Anvendelse, som ifølge § 13 skal gjøres af Kassebeholdningerne, med Hensyn til dette er fuldkommen heldig. Seg skal ikke reise nogen Indvending med Hensyn til Borgervæbningens Kassebeholdning, et heller med Hensyn til Borgervæbningens rentebærende Fond, forsaavidt denne gives en Anvendelse i Righed med den, der tidligere har haft; derimod har jeg nogen Tvivl, om Livjægercorpsets Contingentkasse virkelig, saaledes som her er foreslaaet, kan indbrages i Statskassen. Der anføres i Motiverne, at „naar der efterhånden er blevet opsparet en Formue af Contingenterne, har dette sin Aarsag dert, at Statens Bidrag har været saal stort, at Corpsets eget Bidrag ikke har været nødvendigt til at bestride Udgifterne. Da Contingentkassen saaledes er optaaet paa Statskassens Bekostning, maa Staten være berettiget til at raade over dem.“ Seg tror, iat der til dette Raisonnement kunde gjøres nogle Antegninger. Det gaaer ud fra den Forudsætning, at Livjægercorpsen absolut skulde bære sig selv eller bæres af sine Medlemmer og ikke af Staten eller Communen. Det er jo aabenbart ikke Noget, der enten er hjemlet i Forholdets Natur eller i nogen Lovbestemmelse. Contingentet var et Bidrag, ganske vist et lovbestemt Bidrag;